

Sent Pèir

Quan non demòra pas
 mei qu'un crostèth tau tinèu
 tot, un viatjaire que s'estanca.
 S'ei plan recebut (ostalada amei
 cobèrt), lo convidat que revelarà
 la soa identitat : Sent Pèir deu
 Cèu a deishat lo Paradís tà viéner
 sus Tèrra. A sos òstes, qu'aufrirà
 un satre present : un secret, ua
 formula, ua faïçon de'u sonar o
 ua hava. Arron la soa partença,
 benlèu haràn espleit mes, d'enlà
 los crums, lo Sarralhèr guaita,
 parat a portar ajuda au valent
 o a l'innocent, au praube mei a
 l'aulhèr quan lo caleré cambiar
 lo cors d'ua vita..

